

బహుశా ఈ రాత్రే ఏవరి రాతి కావచ్చు లేదా క్రిందటి రోజు రాత్రి చూచిరిగానే ఏ మార్పు లేకుండా తెల్లారి పోవచ్చు నిజం ఈ రాత్రే ఏ మార్పు లేకుండా తెల్లారిపోతే పులి బ్రతుకు తెల్లవారకపోతే, మూడవరోజున కూడ నే వేచి ఉండక తప్పదు నిరంజన్ కి కూడ అవకాశాన్ని ఇచ్చుడు

నిరంజన్ నామిత్రుడే అంతేకాదు వేటో కొద్దో గొప్పో మెలకువలు తెలిసినవాడు కాని రాంజీని మించిన ముసుదని నలుగురిలో చెప్పి కోవటం మూతం క్షంతవ్యం అని నేనునుకోను ఇంతవరకూ ఏ 'మేన్ తాటర్' ఈతని తుపాకీకి గురి కావచ్చుటకే అర్హుడం వరిస్తే ఈ 'మేన్ తాటర్' ఈతని తుపాకీ గుండుకు బలికాక తప్పదు ఈ అవకాశం అతనికి మూతం రాకూడదు నిరంజన్ రేపుదయం రెమ్మ పోసుతో కాలు పెట్టక వూర్యమే ఈ రాత్రే నా రైఫిల్ పేలిన ద్వారా ఈ అడవిలో ప్రసిద్ధినించాలి .

"కాని 'ఈ అవకాశాన్ని నాకియ్య' అని నిరంజన్ అడిగితే కాదనగలవా?" - ఏకటిలోకి చూస్తున్న నవ్వెవరో ప్రశ్నించారు నిజమే! నిరంజన్ నన్ను ప్రార్థేయవడలే నేను కాదనలేను అంతవకూ పోవ్వకలేదు చచ్చినది

చిక్కని చీకటి. చుక్కల వెలుగే శరణ్యం. ఆ చుక్కల వెలుగు దట్టంగా వ్యాపించి ఉన్న చెట్లక్రింద వ్యాపించి క్రిందకు చేరని చోట, పులివాతపడిన బజ్ర కశీబరానికి సుమారు మూడు అడుగుల దూరంలో ఉన్న గుగ్గిలం చెట్టు కొమ్మల మధ్య ముణుకులమీద రైఫిల్ నుంచుకొని, చెట్టుకు చేరగిలావడి ఆ "నిశి"లో కూర్చున్నాను. 'నా, విదీక్షణ శాస్త్రాలరాజం కోసం.' ఈ శారూలం కోసం నిరీక్షించటంలో నేను గడుపుతున్నది రెండవ రాత్రి.

ఉన్న 'పెద్దపులి' వెనుక రైఫిల్ వట్టుకుని ఫోటో తీయించుకునే పాక్కు నాకియ్య అని అడిగితే కాదనగలవా? - ఏ నాటికే కాదనలేను ఆ ఫోటోను చూపించి తెచ్చుకున్న గర్వంతో ఎవరిముందు నిలబడగలడో అమె కోసమే నా నేను ఈ పనిని చేయక తప్పదు కాని సుజాత మూతం నమ్ముతుందని అనుకోను అయి

వచ్చుటికి సుజాతకోసం ఈకీర్తిని ధారాదళం చేయక తప్పదు సుజాతే దూరమై పోయిన తరువాత ఈ కీర్తి మూతం నాకెందుకు? అతనికే ఇచ్చేస్తాను. ఇక నేను పులికోసం నిరీక్షించ నవసరంలేదు. చెట్టు దిగి రెమ్మ పోసుకు చేరుకుంటాను కాని అనుకున్నంత వేగంగా నేను చెట్టును దిగే ప్రయత్నాన్ని

చేచినీ చేయలేదు ఆ పనిని చేయటం ఏమూతం శీమకం కాదని నాకు తెలుసు. అయి దారు సంవత్సరాల క్రితం నేను నై నిటూర్ ప్రాంతంలో, కోసినదీ తిరంలో, పోల్ గార్, చంపాలి అడవులో బన్ డర్లో ఎన్నో రాత్రులు, కొండల నడుమ చెట్లమీద, ఇసుక ప్రాంతమీద ఏకాకిగా వేగడిసిన రోజులు

పెద్దపులి

"డీప్లొమా"

ఈనాటికి కాన వింజనకూడ నేను తెలివితేటలుగా ప్రవర్తించలేదు అక్కడే వేలగాడికి, సామాన్య మానవునికి ఉండే తేడా పులి సామాన్య మానవుని అనుసరిస్తుంది వేలగాడు పులి అడుగు జాడల్లో పోతాడు అందువలన నా లాంటి వేలగాడు ఏనాడూ పులి నుండి మృత్యువు దాపురింపదని భయపడనవసరంలేదు కానీ 'జాగ్రత్త భయంపానీ' అన్నాడు పెద్దలు పులి ఏ సమయంలోనైనా బ్రతే సమీపానికి రావచ్చు ఈవేళకూడ ఎక్కడ అక్కడ సక్రిండువచ్చు ఏ వేలగాడూ కాదనలేని సత్యమేది జీవులమారిగా నక్కపేదలు చెప్పారే గాని పులిపేదలు ఎవరూ చెప్పరు పులి, అందునా దెబ్బతిన్న పులి వేసినన్ని బక్కలు ఊపతీతాయి దెబ్బతిన్న పులి - వేలగాడు తన్ను అనుసరిస్తున్నాడని తెలిసికున్నప్పుడే ఒక చిడుపు ఏడిపేసింది కిక్కురుమనకుండా ఏ పొడలోనో చచ్చిపట్టుకోవడం ఉండే శరీరాన్ని తన స్వదీనంలోకి తెచ్చుకుంటుంది అది చచ్చింది దగ్గరకెడితే మాత్రం . . . అందువలననే పులి చర్మాన్ని ఒడివేతంకరకూ అది చచ్చింది సమ్మకాడదని మారే ఒక సామెత

రేడియో దయలో వాచి మామకున్నాను వచ్చింది దాటింది నేను చెట్టు దిగిపోయికి యింకా నాలుగు గంటల కాలవ్వవది ఉంది ఈ వ్యవధిలో పులి నా కంట పడకూడదు నా దృష్టిలో పడితే మాత్రం, నిరంజనేశామ, నుజాత కూడ నాకు గుర్తుకొచ్చి నా చేతి వేళ్ళు అప్రయత్నంగా ట్రెగ్గర్ మీదికి పోతాయి

నే నూహించనంత తక్కువ వ్యవధిలో బారల్ నుండి గుండు గురి చూపుకున్న ముందు కురుకుతుంది అనకామనిపిస్తే అసవరమేస్తే రెండోదెబ్బ పులి దాక తప్పదు ఒకే సమయంలో ఒక పులి కొనం రెండు గుళ్ళు వచ్చి ఎక్కువ నేను వాడలేదు రోడ్ వేసినప్పుడు మాత్రం అయిదు గుళ్ళును రోడ్ చేయటం అలవాటు అలా అయిదు గుళ్ళును రోడ్ చేయటంలో నా కొక సమ్మక ముంది పులి నాకు తారసపడేంతవరకూ రాలేకపోతే అయిదుగుళ్ళు కేసుంగా ఉన్నాయంటే పులిని చంపకపోయినా గాయ పర్చగలనని నా సమ్మకం గాయపడిన పులి ఏనాడూ నా రైఫిల్ నుండి దెబ్బను తప్పించుకుని బ్రతకలేదు. అది నిజం

ఈ ప్రాంతం నాకేమాత్రం కొత్తది కాదు చలుగుడు కాయవాళ్ళను చంపి అరణ్యజను మందిని గాయపరిచిన మేనే ఈలర్ని తెల్ల తెల్ల వారుతున్న వేళ నిర్దాక్షిణ్యంగా కాల్చి వేసింది ఈ అదనోలేనే అదే నా మొదటి వోణీ ఈ అదనోలే అరువాత తుని వెలుపు ప్రాంతంలో రెండు వేసి కాలాలో రెండింటిని వరుసగా చంపటం జరిగింది ఆహా! మందే ఈ ప్రాంత మంతా నాకు కొట్టిన పండే

వదిపాను రోజులక్రితం అనుకుంటాను శ్యామసుందర్ ఉత్తరం ప్రాసాడు " ఇక్కడ ఏ కొక అవకాశమంది రాకూడదు కలెక్టర్ శ్యామ్ ప్రైజా కూడ ఎవ్వను చేశాడు ప్రైజి ఇటీవలే ఏ 'మేనే ఈటల్' నీవు ఈ వేలను యిప్పడతావనే అనుకుంటాను " ఇది భద్రావలం నుండి శ్యామ్ ఉత్తరం రాకెంతో అనందాన్ని కలుగజేసింది కొరకం

కలెక్టర్ యిచ్చే ప్రైజ్ కాదు అది 'మేనే ఈటల్' అవలమే అదేవి జంతువులు దాట్లు చేసి పరుగెత్తి పోయిన త వెంకా మనిషి పొరిశలేదు అందు వేత మనిషిని వేలాడటం తేలిక అయితే బస్తర్ అడవుల్లో ఒక పెద్ద పులి పదిపాను మందిని పట్టు పెట్టుకున్న విషయాన్ని, ఈ మేనే ఈటల్ గురించి చెప్పా నాకు పరిచితం కైన ఏకాల్, ఆ పదిపాడులో పదిమంది ప్రైజి అని చెప్పా మేనే ఈటల్ ప్రేమి యిష్ట పడినంతగా పురుషుల వేలాడటం యిష్ట పడదని, రికార్డు తిరగేసి చెప్పాడు చంపిన తరువాత ఏ కొండరాళ్ళ మధ్యకో, చెఱాపు ప్రక్క పొదలలోకో, బండరాళ్ళమీదకో తరలింకో పోవడం ప్రేమి శరీరాలు పూర్తిగా నష్టంగా ఉన్న ఔషధాన్ని కొప్పింటిని పోలీస్ తోనూ, మరీ కొప్పింటిని 'గామాదికాటల నుండి తీసికొన్న ప్రాథమాలయైన సాక్ష్యాల తోనూ నాకు తెలియపడదు. ఈ సందర్భంగా మేనే ఈటల్ యొక్క సైకా లజిని ఎంతైనా పరిశీలించవలసి ఉందని చెప్పాడు " అతని సైకాలోకి నాకు అర్థం చెంది కనుక అతని వారానికి నే ప్రాముఖ్యత నివ్వలేదు అయినప్పటికీ అతను అన్నదానికి సమాధానం యిచ్చాల్సి కనుక చెప్పాను " ప్రైజి అందినంత తేలిగ్గా మగాడు అందుకో అందు చేతనే ప్రైజు అధికభాగం మరణించటం జరుగుతోంది మన ప్రైజి రక్తం ఉన్న రుచి రక్తంలో తిడిసిన బట్టల్నికూడ నిడిపిపెట్టి నీవు పులివల రక్తంతో తడిసిన బట్టల్ని కూడ సమీక్షించి పులి మరి ఆ మాత్రం అచ్చాదనకూడ లేనపోతే శరీరం ఎక్కువకాక ఏమవుతుంది? " అన్నాను " అరకే పెట్టె రుచిగా ఉన్నట్టు పుంజు ఉండదు కనుకనేకా మనం పెట్టెను యిష్ట పడతామని తినటానికి అలానే ప్రైజి శరీరం పురుషుడి శరీరంకన్నా రుచిగా ఉంటుందని మనం ఎందుకు ఊహించ కూడదు? " అన్నాడతను

'ఊహించటానికేం? ' అన్నాను "అలానే ప్రైజి శరీరాల పడిఉండటంలో కొరకం ఉంటుంది మనం ఊహించవచ్చు కదా? " "నిరభయతరంగా" అన్నాను - అతను నాకు కనిపించి వాలుగు సంవత్సరాలు అయి పోయింది అతని రిసెర్చి ఏమయిందో నాకు తెలియ చెప్పమిదా కడలకండ కూర్చోటం నాకు నాధానే ఉంది కాని సహించక తప్పదు బ్రతే ఉన్న రేగుసాద వెనుక ఏ కడలికా లేదు ఏకటిలో నాకే కనిపించటంలేదు. నా దృష్టి శ్యామసుందర్ ఉత్తరంమీదికి పోయింది ఉత్తరం అందినరోజుని నిరంజనే నాలోనే ఉన్నాడు "అయితే చాన్ను కొట్టవచ్చుమాట!" అన్నాడు "ప్రతి చాన్ను ఏడు వదలవచ్చామా? " అడిగాను "సైకా అంటావు చాన్నును లక్ష రూపాయలకైనా వదలవు అది సరే నేనూ నుజాత ఆ ప్రాంతానికి రావాలనుకుంటున్నానని వెలాగూ ఉంటావు కాబట్టి మమ్మల్ని గైడ్ చేద్దామని నీ వెనుకనే మర్నాడే బయలుదేరి వస్తాం!" అన్నాడు నిరంజనే భద్రావలం కి బయలుదేరే రోజు ఉదయమే నిరంజనే ఇంటికి వెళ్ళాను. అతని కార్మికమం గురించి తెలిసికుందామని నే చెప్పేసరికి

నిరంజనే లేడు నుజాతే నన్ను పంకరించింది. "నేనూనే బయలుదేరుతున్నాను మీరు బయలుదేరేదెప్పుడు?" అన్నాను తల ను దించుకునే "అయినేమో షిక్కు చేయలేదు, రాంజీ! ఏమిటో అయిన ఉల్పానామేగని నాకంత ఉల్పానాలేదు నాకంతగా రావాలి లేదు " "ఏమిటా?" తలవెత్తి అడిగాడు "ఏమో నాకే తెలియదు" అంటూ నా వైపు నాలుగుగులు వేసి దగ్గరకొచ్చి, నా ముఖంపైపు మామూలు అంది "నీకింకా అడవులు - పులులు - ఈ ఏదీ వదలలేదా రానో?" "ఏమిటో ఈ రోజున నీకీ సంతోషం వచ్చింది?" అడిగాను "కొత్తగా వచ్చిన సంతోషంకాదు రాంజీ! నిన్ను చూచినప్పుడల్లా అనిపిస్తుంది నీకు అడవులు పులులు అంటే భయంలేదా? ఎంత రాతయినా ఒంటరిగా వెళ్ళిపోతావు ఏ ఫులో ఏ మాంసంవంటే వచ్చి మీదపడితే " "ఏ పులి నా దగ్గరకూ రాదు చచ్చినా మీద పడదు మీద పడ్డా సరవాలేదు " "ఏంటి రాం? అలా అంటావు? పులి మీద పడి ముద్దు పెట్టుకుంటుంది అనుకుంటున్నావా?"

"అహ! మనసారా కౌగిలించుకుని ముద్దు పెట్టుకుంటుంది దంతజతాలను మెడ మీద, ముఖం మీద, పొట్ట మీద చక్కగా ముద్దిస్తుంది పువ్వులలోని మకరందాన్ని తేనెటిగ్ గ్రోలినట్లు రక్తాన్ని పీల్చుకుంటుంది ఈ అవకాశం ఒకే ఒక పులికేఉంది అది జరిగేది జన్మకు ఒకసారే అందుకు భయమెందుకు?" "రాంజీ! నాకింకేమీ చెప్పకు నా కళ్ళ ముందు పులులే వున్నాయి రాంజీ! నీ వీ మాటలు ఎందుకంటున్నావో నాకు తెలుసు నీకు తల్లి, తండ్రి, అన్నా, చెల్లెలు, ఎవరూ తేకపోవచ్చు కాని అందరి పెట్టు దాదపడటానికి ఒకరు న్నారు మరచిపోయావా?" నుజాత గొంతు బొంగురు పోయింది

"నుజాతా! రాంజీ కేదో అయిపోతుందని భయపడుతున్నావే గాని నిరంజనేకి మాత్రం వేల ఏదీలేదా? అతని గురించి ఆ రో చించ వేం?" "అదగలసిన ప్రశ్నే అడిగావు రాం! కాని అయిన కబుర్లు చెప్పనంత ధైర్యంవంటులు కారు కీర్తిదానంత అది వస్తే సంతోషమే గాని, దానికోసమని ప్రాణాలనొడ్డి అపదలు తెచ్చుకోవచ్చు పులుల తరువాత ఆ దృశ్యం చాల తగ్గిపోయింది కాని నీవలా కాదు నీకు

మొండితనం ఎక్కువ నీ మొండితనం నీ ప్రాణాన్ని ఎక్కడ తీస్తుందో అని నా భయం!" "అలాంటి భయాలుంటాయని అ నాడు తోటిలో ఆ రాత్రి ఏం చెప్పావు? ఈ రాంజీని మరచిపోవచ్చులేదా? అనలు బ్రతికి లేడనే అనుకోమనలేదా! ఈ రాంజీని మరచిపో నుజాతా! ఈ రాంజీ తేడనే అనుకో!" "రాంజీ!" "నుజాతా! నిరంజనేనిగా అదే మాటలు చెప్పాన్నాను. మరచిపోవాలి ప్రయత్నించు మరచి పోయావు? నేను కనిపిస్తే జ్ఞాపకాలు తిరిగి వస్తాయని తెలిసే యంతకాలం నీకు కనపడకండ తప్పించుకుంటునే ఉన్నాను ఈ రోజు ఇటు రాకూడదనే అనుకున్నాను కాని వెంటే ఆ నిరంజనే ఉన్నా నీకు తెలియకండ, నిన్ను దొంగ తనం గా మంచి పోలేనా అని బయలుదేరి వచ్చాను నిరంజనే లేడు ఈరోజు ప్రసంగాం జలా తిరుగుతుందని అనుకోలేదు. ఎలాగూ ప్రసంగం వచ్చింది కాబట్టి అడుగు తున్నాను బస్తర్ లో మేనే ఒకటి తీయించు కున్నా పోలో నీ దగ్గరుంచి దానిని యిచ్చేయచ్చా?"

"దాన్ని మాత్రం అడగనక్కర్లే! దాన్ని నే నిన్ను కనిపించ దానినైనా, నా దగ్గరుండ నిన్ను..." "వద్దు నుజాతా! నీకు తెలియదు అందు వలన నీకు చాల ప్రమాదం ఉంది స్టీక్! యిచ్చేయ!" "నాకు తెలుసు రాం! కాని అది ఎవరికీ చెప్పకు కంటికి కనిపించే నీవు దూరమైనా, నిన్నుకాదని చెప్పి నాన్న జరిపించినా, ఏద్యం తప్ప ఏం చేశాను? ఏం చేయగలను? నిన్ను ఎప్పుడైనా చూడవచ్చని ఆశ నీవు నెలల తరబడి నా మాపుకండక తిరిగివచ్చు ఈ పోలోనైనా నిన్ను చూడవచ్చా! పోలోను తప్ప నిన్ను నేను ఏమిటి అడిగాను? చెప్ప!"

ఏకటిలో అలజడి అలోచనలమండి లేరు కాని-రైఫిల్ ను సన్నుతున్నాను తెల్ల తెల్ల వారుతున్న వెలుగులో బ్రతే శరీరంమీద ఏదో ఆకారం గుర్తు పట్టాను సైక్లనలోక వివర్ణ-బ్రతే మీద పులి-స్వప్నంగా కనిపించింది రైఫిల్ ను కుడిభుజానికి దగ్గరగా తెచ్చు కుని గురిచూచి కొట్టాను బుల్ లెట్ గాలిలోకి దూకిన వెంటనే ఏదమ భుజంలో దెబ్బతిన్న పులి గాలిలోకి ఒక్క ఎగురు ఎగిరి, వెంటనే లేచి బాధతోబాటు లేచుతూ, అనారంభుట్టు ఒక సారి తిరిగి నేనున్న వెళ్ళువై సాకసారి చూచి అరుస్తూ పారిపోయింది రెండోదెబ్బ అవన

అందరికీ తప్పని తప్పిపోయింది నవ్వే తప్పిపోయింది అనుభవం వేరేలే? తోమగ్గు నోకు వెళ్ళు యింది!

రం అప్పుతుందిని నేను మళ్ళీ లేదు నేను గురి మాచేలోగా పులి అదృశ్యమైంది చెబుతున్నానుండి దృష్టి సాయినంత దూరం మాశాను. పులి ఎక్కడా కనిపించలేదు చెబుతుంది 'బెయిల్' వడి ఉన్న చోటునుండి పులి రక్తపు దారల వసునిరించి ముందుకు నడిచాను చాలా జాగ్రత్తగా విశాలంగా ఉన్న చెరువు వరకూ వచ్చిన జాడలు దట్టంగా ఉన్న పొదలలోకి మాముమ్మ నాయి పొదలో గాలిపు అంత నుకరం కాదు వెనుతిరిగి వచ్చిన దారినే పట్టుకుని ఆశ్చర్యం నేను చెరువు వైపు వెళ్ళినప్పుడు ఏర్పడ్డ వా అడుగు జాడలలో పులి పాదాలు ఏ నాడూ నేను పొంది అనుభవం ఒక్క గుర్తొచ్చింది రైఫిల్ ను సర్దుకొని పట్టుకుని రాతిగుట్ట ప్రక్కనుండి రెమ్మ హానుకు వేరూను అప్పటికే సూర్యుడు హార్వైజ్ దాటివచ్చేవాడు

* * *

నేను రెమ్మ హానును చేరేసరికి రెమ్మ హాను ముందు జీవుడి నరందలో నిరంజన్, శ్యామసుందర్, కుర్చీలలో కూర్చుని ఉదయకాలపు ప్రకృతి కోణము తిలకిస్తుంటే తీసికొంటున్నారు మాడో కుర్చీ ఫాటిగా ఉంది బహుశా సుజాత అందులో కూర్చుని ఉండి ఉండాలి నా రాకను గమనించి కోపంతో వెళ్ళిపోయి ఉండాలి శ్యామ్ ఇంతకు పూర్వం ఎప్పుడూ నిరంజన్, మాడోలను కాని నేనొచ్చిన గుర్తు అవట్టి చక్కగా రిసీవ్ చేసి కున్నాడని గ్రహించాను దూరం నుండి యిద్దరూ ఏమీ చేశారు

“ఓంటరిగా వచ్చేటే ? మేం జీవులలో మామూలు ఏమిటా మిగిరించి వదలాలనుకుంటూ ఉండగా మిర్రెవచ్చారు ఇంతకీ మేన్ ఈజర్ ఎక్కడ?” అడిగాడు శ్యామ్ అతను అసిస్టెంటు ఇంజనీరు అతనికి వేటంటే ఏమీ తెలియదు కాని అతనికి నాకు మిల్లెత్యం కలిగింది అతను నన్ను అంటే యిప్పుడలాదా ఆ కారణంవేత నామే అన్నా అతనికి యిప్పుడే జరిగినదంతా చెప్పాను

“అయితే ఈ రాత్రి దానిపని ఆఖరన్న మాట” అన్నాడు శ్యామ్

“అంతకన్నా ముందే ముగించాలని ప్లాను” అని చెప్పి నిరంజన్ భుజిపిండ వెయ్యివేసి “సారీ నిరంజన్! ఈ వాచును రికే ఇద్దామనుకున్నాను పులి కనిపించకపోతే అవకాశం ఏకే దక్కేది కాని నేను ప్లాన్ వెయ్యక తప్పలేదు” అని అన్నాను.

“డోంట్ వర్రీ రాంజీ! నే నందుకోసం యిక్కడికి రాలేదు సుజాతకు ఈ పరిణాలు మాసిద్దామనే నన్ను రైఫిల్ వుపరిచి పోలేదనుకో అవసరం పడితే ఉపయోగిద్దామనే తెచ్చాను” అన్నాడు నిరంజన్

అంతలో నాకు టీ వచ్చింది నేను టీ తీసికొని స్నానానికని లేచాను అంతవరకూ టీకి ప్రక్కగా మా మాటలు వింటున్న సుజాత నన్నుమాని తలను ప్రక్కకు తిప్పకొని నా మాటల కండ్ల వెళ్ళిపోయింది

కొద్దిసేపు, ఏకాంతి తీసికొని మేసిల్ గురించి చెప్పాలని నా అలోచన కాని నిరంజన్ నా అలోచనను సాగివిస్తలేదు. “ఎండ ముదక ముందే ప్రకృతి కోణ వోకపారి మాదాం అంటోంది సుజాత పద” అంటూ వొందరచేశాడు నిరంజన్

“దెబ్బతిన్న పులి ఉన్నచోట వసవి రమా ? వద్దు ఈనాటికి ఎమీ కదిలే

పెద్ద పులి

ప్రయత్నం చేయవద్దు లేపు తప్పక తీసికొని వెళ్ళాను” అన్నాను

“నీవుండగా, నేనుండగా మనకు భయమేమిటి ? నా దగ్గర రైఫిల్ ఉంది పద” అన్నాడు నిరంజన్ బయట దేరక తప్పలేదు నాకు సుజాత నిరంజన్ వచ్చారు నావెంల శ్యామ్ సుందర్ మా పని కు ప్రవాడు మా వెనుకనే వచ్చి కలిశారు పులికి మాటు కట్టిన ప్రాంతాన్ని, పులి దెబ్బతిని పారిపోయిన ప్రాంతాన్ని వదిలివేసి రెమ్మ హానుకు సమీపంలో ఉండే రాళ్ళు గుట్ట వైపు వాళ్ళను తీసికొని బయటవేరాను దారిలో చాల ఏషయాలు సుజాతకు చెప్పుకోకపోయి మొదలుపెట్టి, తంకెదో తెలిసినట్లు చెప్పబోయేవాడు నే నన్నడన్నుడు శ్యామ్ వేసే ప్రశ్నలకు కలుగజేసికొని జవాబు చెప్పవలసి వచ్చేది అప్పుడప్పుడు సుజాత నిరంజన్నే అడుగుతున్నట్లు ప్రశ్నించేగింది నన్ను నిరంజన్ కే చెప్పిస్తున్న సమాధానాల చెప్పేవాడిని దారిలో కనిపించిన తంకెదో, తురాయి పూలు తలలో పెట్టుకుంటూ మమ్మకును రించింది సుజాత

నాకన్నా రెండడుగులు ముందువెడలుతున్న నిరంజన్ ఆగి రైఫిల్ ను నర్దుకుని ఎటో గురిచూడబోయాడు నేనుంటూ మాశాను

“ఒరేయ్, నువ్వు తిరిగివచ్చేటటుముకీ వోల్ట్ గడియారం రెండు గంటలు కొట్టింది తెలుసా ?” అని అడిగాడు మారాతాపు కొడుకుని

వచ్చికి వేస్తున్న పసిప్రాంతంలో ఉన్న లేడి పిల్ల నేను రైఫిల్ పై చెయ్యిపెట్టి అతని ప్రయత్నాన్ని వారింపాను

“ప్రకృతికోణము మాదాం అని వచ్చా నన్నాపు మరీ ఆ లేడి కూడా ప్రకృతిలో ఒక భాగమే” అన్నాను నిరంజన్ నావైపు అదోలా చూశాడు నేను లేడివైపు చచ్చుట్లు చరిచాను అది తుళుకున్న పడి మా వైపు బేలమాపులు చూసి చెంగున గెంతుకుని పారిపోయింది

“చూశావా! ఆ తుప్పలెమీదగా ఎంత అందంగా దాటుకుంటూ పారిపోయిందో ఆ నన్నని కాళ్ళలో ఆ జనం ఎలా వచ్చిందో అబ్బురం కలగంటలేదా ?” అన్నాను నిరంజన్ మాటాడలేదు

“ఈ అడవిలో యిన్ని క్యూరమ్యుగాల మధ్యన తిరిగి మీకీ రకమైన పౌడరయం ఉండటం ఆశ్చర్యకరం” అన్నాడు శ్యామ్. “అది నా దురదృష్టం” అన్నాను.

సుజాత తల దించుకుంది “ఇంతకీ మాటుకట్టినదెక్కడ?” అడిగాడు నిరంజన్ “ఇక్కడికి చాల దూరంలో ఉంది” అన్నాను నేను “పద! అటు వెడదా!” అన్నాడు నిరంజన్

“నో! అటు వెళ్ళటం అంత తేమకరం కాదు”

“సరవాలేదు. పద” అన్నాడు నిరంజన్. “అమె ఏమంటాం?” అన్నాను కనిసం

సుజాత అయిన వారినుండేమో అని సుజాతకు యిలాంటి చూడటమంటే నందా పద” అన్నాడు సుజాతకు బదులుగా బయట దేరక తప్పలేదు “అయితే కొన్ని అన్నాడు నిరంజన్ “నో! అటు వెళ్ళటం అంత తేమకరం కాదు”

“నీమిటి?” అన్నాడు నిరంజన్.

“నేను నడచిన దారినే నడవాలి పులి అడుగుజాడలు చూసిస్తాను కాని విారూ వాలిని దీమర్చు చేయకూడదు ప్రాణం మీదికి వచ్చినప్పుడుగాని రైఫిల్ నీ తిరు కూడదు సాధ్యమయినంత తక్కువ స్వరంలో మాటాడటం మంచిది” అన్నాను తల లాపారంలా

నేను ముందు నడిచాను నా వెనుక సుజాత సుజాతకు మరీ దగ్గరగా నిరంజన్ అతని వెనుక శ్యామ్, అతని వెనుక మా పని కు అవాడు వాడిదగ్గర గన్ ఉంది దారిలో పులి అడుగుజాడల చూపించాను అని సుమారు రెండు రోజుల పాతవి దెబ్బతిన్న తరువాత పులి అటులాదేని అర్థమైంది పులి అటువచ్చి ఉంటే రక్తపు జాడలు ఎక్కడోచోట కనిపించేవి అదే ఏషయాన్ని శ్యామ్ తో చెప్పాను “ఎక్కట్టి!” అన్నాడు శ్యామ్ తామా, అవిషయాన్ని గమనించినట్లు “ఎర” పడిఉన్న చోటుకి సూరడుగుల దూరంలో ఆగిపోయాను నా వెనుక నాలో పాటు అందరూ ఆగిపోయారు బెయిల్ పడి ఉన్న చోట వెళ్ళుమీద, పకులు చేరి ఉన్నాయి క్రిందికి మాత్రం దిశావలం లేదు అంటే తప్పనిసరిగా పులి ఆప్రాంతంలో ఆ పొద దగ్గరే ఉండి ఉండాలి

“మీరు వెళ్ళేక్కర్త గలరా ?” చెబుతు మాసిమూ అడిగాను నాకు తెలుసు సుజాతకు

“అదికాదు నాన్నగారూ, అది పది కొట్టటం మొదలుపెట్టింది - రెండుసార్లు కొట్టగానే మీ నిద్ర చెడుతుంది నేనే ఆపేశా,” అన్నాడు రా కా.

చెల్లెకుంటం తెలియదని తెలియదన్నట్లు తలూపింది

“ఏం ?” అన్నాడు నిరంజన్ “మేసిల్ ఈ సమీపంలోనే ఉంది” అన్నాను సుజాతను ఎలా దాటించలమా అని అలోచనలోపడుతూ సుజాత ముఖం ఒక్కసారి పారిపోయింది “ఏం భయంలేదు ఎవరికీ ప్రమాదం రాదు నిరంజన్ అవకాశాన్ని యిప్పున్నాను (త్రై చేయాలా ?) అన్నాను

“నో! నో! యిప్పుడు ఎవరూ ప్రయత్నించలమా మంచిదికాదు మరం తొందరగా యిక్కడనుండి వెళ్ళిపోవటం మంచిది సుజాతగారు సర్వస్వ అప్పతున్నాడు” అన్నాడు శ్యామ్ నేను సుజాత ముఖంలోకి చూశాను మేసిల్ అదే పద దాడి చేసే ప్రయత్నాన్ని ఏర మించి ఆ జెంజెం జోన్ నుండి వెనుకకు నడిపించానందర్పి మా పనివాడు, శ్యామ్, సుజాత, నిరంజన్, నేనూ నడిచాం స్పీడ్ జోన్ లోకి ప్రవేశించి వారందర్ని రెమ్మ హానుకు దిగబెట్టి “నిరంజన్ మీరక రెమ్మ హాను కిందే వేసు వేసిల్ లోని లోలో అయి

“స్పాట్ ను లోకేట్ చేసికొని ఆ వకాశం దొరికితే పని ముగించే వస్తాను” అన్నాను “మీరా? ఓంటరిగానా ? అమ్మో! వద్దు వద్దు” అంది సుజాత చుట్టూ ఉన్న వనుషల మరచిపోతూ ఆమె అకస్మాత్తుగా మాటాడటం చూచి వింతపోలేదు అదోలా నన్నాడు నిరంజన్

“అయిన కలవాలేసమ్మా వెళ్ళి రాసింది రాంజీ! వెళ్ళి రండి” అన్నాడు శ్యామ్ “దాకు!” నాకోసం వేచి ఉండండి. మీ ఓయము కి దీస్సరే తీసికోండి” అని చెప్పి బయలుదేరాను నే వళ్ళోసరికి బెయిల్ నుండి పులి తప్పకుంది బహుశా మేము వెళ్లిన

తరువాతే అది వెనుకదారి వట్టు ఉండాలి మళ్ళా అక్కడికి వచ్చేదేమో అని చాలసేపు విరిశించాను కాని మరొక బెయిల్ ఉన్న చోటునుండి బయలుదేరి ముందుకు వెళ్ళాను ఉదయంనేను చూచిన అడుగులే తప్ప క్రొత్త అడుగులు కనిపించలేదు అంటే నిరంజన్ తో వచ్చినప్పుడు “బెయిల్” దగ్గర ఉన్నది మేసిల్ కాదని నక్కలాంటి ఏ జంతుకైనా అయివుండాలని అర్థమైంది మరి ఏ దారిని అనుసరించాలో తెలియని వరస్థితి నాకు ఏర్పడింది ఉదయం దెబ్బతిన్న తరువాత పులి అటులాని కారణంచేత ఏమీటనైనా నాకోసం వేచి ఉన్నదని నాకర్థమైంది నేనున్న చోటు నుండి ఏళ్ళ అడుగులు కుడివైపుగా, పులి ఉన్న చోటు కనిపించింది రైఫిల్ ను తీసికొని నడిచాను తలను నేనున్న వైపుంచింది దెబ్బ తగిలిన భుజం నాకు కనిపించింది అదిని దను నటింపలంలేదు నిజంగానే నిద్ర పోతున్నాది మూల్ చెయ్యాలంటే చాలకక్కలే అవకాశం. కాని దెబ్బతిని నిద్రపోతున్న పులిమీద ప్రతాపం మామూలం న్యాయమనిపించలేదు నాకు వెను తిరిగిను

నన్ను చూడగానే

“ఏం జరిగింది?” అని అడిగాడు శ్యామ్ ఆత్రుతగా జరిగింది చెప్పాను గట్టిగా నన్నాడు నిరంజన్ “చక్కటి అవకాశాన్ని పదివేళాపు రాంజీ! నేనేలేనా అప్పడే కాల్చి పారేసాడిని” అన్నాడు

“అదేమిటో చంపటానికి నాకు మనసు కాలేదు అది న్యాయం అని అనిపించలేదు” అన్నాను

“చంపటంలో కూడా న్యాయాన్యాయా బుచ్చావున్నమాట” అన్నాడు శ్యామ్ సరదాగా నవ్వుతూ సుజాత నావైపు వీడో త్పిస్తో చూచింది

అందరం కలిసి దీస్సరే తీసికొన్నాం శ్యామ్ ప్యూస్ తీసికొని హెడ్ క్వార్టర్లుకు వెళ్ళిపోయాడు నిరంజన్ను సుజాతన రెమ్మ హానులో వదిలి నేను సమీపంలో ఉన్న టేకి పట్ల వీడకు చేరాను దాం కాలంగా రాతనక పగలక అడవిలో తిరగమే పనిగా ఉన్న నాకు నిద్ర ఏ నాడూ అటంకం కాలేదు కావలసిన పుడు నిద్రపోగాను చెల్లెకొండ గంటసేపు గాఠ నిద్ర పోయాను హుట్టూలు నిద్రలేచిన తరువాత టీ పుచ్చుకుంటే మంచి రిలిఫ్ లభిస్తుంది నాకు రైఫిల్ నీ భుజానికి తగు

యిన్ని రెమ్మ హాను వైపు నడిచాను మెట్లెక్కబోతున్న నాకు లోపలిమంచి నిరంజన్ గొంతు వినిపించ సాగింది నిరంజన్ తీవ్రంగా ఏమో అంటున్నాడు సుజాత బల హీన స్వరంలో వీడో సమాధానం చెప్పలేం ఏ ఏడకున్నాడేమో అని నాకు అనుమానం కలిగింది నా గురించి అతనికి తెలిసినట్లుంది నా పేరు అతని మాటల్లో ఎనిస్తున్నది

“ఫోటోలో గడ్డలు మీసాలు ఉన్నంత మాత్రాన నేను రాంజీని గుర్తుపెట్టలేనని అనుకోకు. ఇద్దరూ అంతో “అవనిదిట్లు” ఎందుకు ప్రస్తావిస్తున్నాడు ?”

“... ..”

“ఏం ? సమాధానం చెప్పవే? ఇద్దరూ పెళ్ళి చేసుకుందామనుకున్నారా ? అయితే పెళ్ళిండుకు చేసికోలేదు?”

“... ..”

“ఇదేదో క్రొత్తగా నాకు తెలిసిన పక్క మనక్కోకు నాకాడో తెలుసు ఆ పోలీసు వీ పెళ్ళిలో వేసాడో మాశాను కాని లాంగ్

ందే పిచ్చాను సుజాతా! నిన్ను నేను గాఢంగా ప్రేమించాను ప్రేమిస్తున్నాను కూడ కాని నీవు యింకొక నారాధించటం నేను పహించలేను"

ఇంక నేను వివేకహీనాను నెమ్మదిగా మెట్టుదిగి అచ్చటే హాస్యవైపు వెళ్ళాను నే వెళ్ళినది మా పనివాడు టీ తయారు చేస్తున్నాడు చల్లని నీళ్ళతో ముఖం కడుక్కుని యాంత్రికంగా టీ త్రాగి డ్రైవ్ చేయకొని 'బెయిల్' ఉన్నవై నే బయలుదేరాను ముందుకు నడచున్నానని అతని మాటలు నా చెవుల్లో రింగు మంటునే ఉన్నాయి అన్యమనస్కంగానే నడుస్తూ బెయిల్ ఉన్నచోటకు కొద్ది అడుగుల మారంలో ఉన్న ఎత్తయిన బండ రాయిని సమీపించి ఆగిపోయాను ముందుకు అడుగు పడలేదు రాతిపైడు కూర్చున్నాను నా జీవితం నా కళ్ళు ముందు కదిలింది

సుజాత నాకు బంధువుకాదు చుట్టూ కాదు మాది ఒక కులము కాదు కాని మా రెండు కుటుంబాలు ఆంధ్ర రాష్ట్రానికి మారంగా పర రాష్ట్రానితో ఉండేవిసిన కారణంగా, అక్కడ ఏర్పడిన పరిచయం బంధుత్వంకన్నా మిన్నదిగా ఏర్పడ్డ తరుణంలో సుజాతగారి నాకుగాని మాకులూ గుర్తుకు రాలేదు వాళ్ళ సాంప్రదయాలు అవరాలు వేరయినప్పటికీ అవి మా స్వేచ్ఛానికడ్డకరాలేదు కాని పెద్దయిన తరువాత మా కులాలు వేరన్న విషయాన్ని పెద్దతల్లి గుర్తు చేశారు

నేను ఆలలో మేటిగాడనే గాని నాకు చదువు అబ్బలేదు నాకన్నా నాలుగు సంవత్సరాలు చిన్నవైన సుజాత వాతో స్కూలు పై నల్లో వచ్చి చేరితే సంవోడించానేగాని, వా ఈడువాళ్ళు ఎంత ముందుకు వెళ్ళినదీ ఆలోచించలేదు ఆ రోజుల్లో కూడ ఎంతటి వ్యాగన్నైనా చేయాలనిపించేది ఆమె కోరిన వానిని దేనినైనా చెప్పి ఆమె పాదాక్రంతం చేయాలనిపించేది 'ఆమె కనిపిస్తే చాలు' అనిపించేది సుజాత కనిపించని రోజు నాకు మర్రినం సుజాత మాటలు వినించినరోజు నాకు యుగతుల్యం ఈ విధంగా మనసు పనర్పించటాన్ని ఏమంటారో, ఏమనక్కో నాలో నాకు తెలియలేదు సుజాత మనసు కూడ ఈ రకంగానే స్పందించేది

నా పరిశ్చ సోయింది సుజాత ప్యూసు అయింది ఆనాడు నాకు తెలిసింది సుజాత కన్నా నేనెంత వెనుకబడి ఉన్నదీ చదువులోనే కాదు, కులంలోనేకాదు, ఆర్థికంగా కూడ ఆమె యింట నోకరు చోదాకు సరికానప్పటి విషయం నాకర్థమైన తరువాత, ఆ యింటలో వస్తు పంపించి కూర్చోమనే వ్యక్తి సుజాత తప్ప మరెవరూ లేనప్పుడు, అకస్మాత్తుగా నీరితో యంతటి మార్పు ఎందుకొచ్చిందో అర్థం చేకోలేనే నేను, 'ఏ ప్రత్యేకతలూ లేని యిల్లు, సుజాత ఎందుకంతగా అభిమానిస్తున్నాడో తెలిసకోలేక తికమక పడ్డాను కంచుకోటలోనున్న సుజాతను చూడాలని, ఆమెతో

జనవరి నెలలో మదరాసులో స్వత్య పదర్పన లిచ్చిన అమెరికా బృందం డాన్ వాగనర్' ట్రూప్ వదలించిన మీయాన్ అండ్ బిపుండ్స్ వ్యవస్థాపకతో శాలిపాస్ మరియు కారెనలీ

మాటాడాలని నేను పడే తాపత్రయాన్ని అమ్మ గుర్తించి నా మనసును, అమెనుండే మళ్ళించటానికి ప్రయత్నాలు చేసింది అందులో ఒకటి గాఢమైన (నభావాన్ని చూపింది నా మీద నేను తలపంచక తప్పలేదు అమ్మ అంది

బాబూ! మీ నాన్నగారు (బలికన్న) కాలంలో, మన ఆర్థిక పరిస్థితి యంత దిగి జారినప్పుడు వాళ్ళు మనతో మనసుకు మనసిచ్చినట్లు పువర్తించినమాట వాస్తవమే కాని ఆయన పోషనతరువాత మన పరిస్థితి వారికర్థమైంది దూరంచేశారు మనలను అందుచేత యంతకాలం వాళ్ళ మనలో దేనిని చూసి అభిమానించారో అర్థంకావటం లేదు! సుజాత కారుల్లోనూ, మేడల్లోనూ తిరిగి పిల్ల సుజాతను ప్రేమించానని నీవు మొండిగా వాదించి, మీరు మూర్ఖంగా మా మాటల కాదని, మా కెవ్వరికీ తెలియని చోటకు పోయి వివాహం చేసుకున్నా, సుజాతకు ఏమి యిచ్చి పోషించగలవు ఆలోచించు ఏమంత పెద్ద ఉద్యోగస్తుడవని సుజాత నీ వెనుక రావాలి? ధనం మూలం అన్నింటికీ అది నీ దగ్గరలేదు నీ వెం దుకూ కొరగా వుండబ్బంటే అన్నిలోపాలందే కప్పిపుచ్చుతుంది అప్పుడు నీ చదువుగానీ, కులంగాని నీ ప్రేమకు అడ్డరావు యోగ్యంకోసం ఉన్న మీకే విషయాలు అర్థంకావు నీవు జాగ్రత్తగా ఆలో

చించగలవు ప్రేమత్యాగాన్ని కోరుతుంది నీవు సుజాత సుఖాన్నికోరు సుజాత జీవితాన్ని కాపాడు" అని

అమ్మమాటలు నాకర్థమయినాయి నేనేమీ మాటాడలేక పోయాను రాత్రంతా కన్నీరు ముప్పీరుగా ఏడ్చాను గుండె తలకే ఎడన తరువాత ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాను. 'డబ్బు సంపాదించుకుని వచ్చి నిమ్మ పెళ్ళి చేసుకుంటాను' అని సుజాతకు చెప్పి ఉత్తరం వ్రాసి అమ్మ తలదగ్గరుంచి వచ్చేశాను అమ్మ యిచ్చినదే లేనిది, సుజాత ఉత్తరాన్ని చూచి నది లేనదీ నాకీనాటివరకూ తెలియదు

నే చదివిన చదువుకు నాకెక్కడా ఉద్యోగం దొరకలేదు కాని నా శరీరధారణ్యత, ఆట లలో ప్రావీణ్యత నాకు ఒక మిలటరీ అఫీసరు దగ్గర ఉద్యోగాన్ని తెచ్చిపెట్టాయి అతని వెంట తిరుగులామే నా పని ఆ రోజుల్లోనే వేలయందాకకే విచ్చడింది డబ్బు అందగానే అమ్మకు కొంత పంపాను ఏలయినప్పుడల్లా పంపివాడిని ఒక సంవత్సరంవరకూ సుజాత చేత నా ఉత్తరానికి జవాబు రాయింది పంపేది అమ్మ తరువాత ఉత్తరాలు రావటం మానే శాయి డబ్బు మాత్రం అమ్మకొందినట్లు రసీదులు వచ్చేవి కొర సుజాతను ఈ ఉద్యోగం నుండి ఎవరో తొలగించారని అర్థమైంది నాకు సుజాత నా కోసం వేచిఉంటుందని నా కెందుకో నమ్మకం ఉండేది అడవిలో

తిరుగుంటో, వేటలో, నాకు ఆకర్షణ కనిపించింది అడవుల్లో నిర్భయంగా తిరిగే వారం అతని దగ్గరనుండి ఎన్నో విషయాలు నేర్చుకున్నాను అతని రికమెండేషన్ మీదే మిలటరీలో ఉద్యోగం దొరికింది ఏడు సంవత్సరాల తరువాత డబ్బుతో తిరిగి వచ్చాను. కాని తిరిగివచ్చిన నాకేం మిగిలింది? అమ్మ రెండు సంవత్సరములకంటే మరళించిందిట మామయ్య ఆమెను బూడిదచేశాడు అమ్మ పోయిన తరువాతే సుజాతకు వివాహమై పరాసిన అయింది నాకు మిగిలిందేదీ కనిపించలేదు ఏడ్చాలనిపించింది కాని ఏడ్చు రాలేదు సుజాతను కలిసి నమ్మమరచిపోవచ్చని చెప్పి అక్కడనుండి మకాం మార్చాను అనంత గిరిలో ఉండగా నిరంజన్ తో నాకు పరిచయం కలిగింది విశాఖపట్టణం మేము తరచుగా కలిసేవారం కాని అతనే సుజాత భర్త అని నాకు తెలియదు కాని తెలిసిన తరువాత మరి అక్కడా ఉండ మనసు కాలేదు. కాని వెత్రీఅత సుజాతను చూడగలనని ఆ విధంగా నా మనసు పూర్వ పరిధిలోనే తిరుగుంట నాకు అశాంతి నిచ్చింది సుజాత ఎదురుగా ఉన్నంత కాలం, ఆనందం, బాధ, రెండు సమపాళ్ళలో నన్ను బాధించసాగాయి. అందుచేత చాంబట్టుకు నా కాలాన్ని అరకు, అనంతగిరి అడవుల్లో గడువసాగాను అక్కడ ఉన్నంతకాలం నాకెవరూ గుర్తుకొచ్చే వారు కారు

జీవితం ఒక రంగుల కల. కలకంటున్నంత

సేపే దాని ఆనందం తరువాత ఎదురయ్యేది విలక్షణ జీవితమే జీవితంలో ఏది మనం వరించాం, జీవితంలో దేనిని మనం కోరాలి? మనకు తెలియదు

నేను కోరినదేదీ నాకు దొరకలేదు నేనూ హించని జీవితాన్ని నేను భరిస్తున్నాను ఈ ఆదవి జీవితం నన్నువరించింది కాబట్టి నేను దానిని వరించాను నేను అదవి మనిషిని నా జీవితం అడవిలోనే ముగిసిపోవచ్చు నాకేమైన అయితే మనజాత విడుదలైంది ఆమె కన్నీరు పెట్టుట నేను సహించలేను నేను చనిపోతే ఆమె విడుదలైంది నేనోయిన తరువాత ఆమె కన్నీటిని చూడకపోయినా ఊహించగలను కాబట్టి ఆమె కన్నీరు నన్ను బ్రతకమంటుంది నేను చచ్చిపోతా? ఎందుకని? అని అను ఈ రోజున చచ్చమీద ఎందుకు నా ఆలోచనలు మునుదుకుంటున్నాయి బహుశా త్వరలో నేను చచ్చిపోతానేమో! అనంభవం! మేనీటిర్ని చంపకండా? నా ఆలోచనలు తెగలేదు లేదని అలభానను ఒక అడుగు ముందుకు నేను తోటుంటే మా పని కు అనుదకు పరిగిల్తు కంటూ వచ్చి నా ఎదుట వచ్చాడు

"అమ్మగారూ! అయ్యగారు తగవుపడ్డారు ఆతనెక్కడికీ వెళ్లిపోయారు అమ్మగారు కంగారు పడుతున్నారని అయ్యగార్ని ఎవరికంటే బాబూ!" అన్నాడు

విషయం అర్థమైంది నాకు "అయ్యగారి వెళ్లిపోకే వెళ్ళకు తిరిగివస్తాడు అమ్మగారు మృత్యు తల తొందరపడి ఇటులాకండ చూడు అయ్యగార్ని వెతకి తెస్తాను అమ్మగారికి వెళ్ళు వెళ్ళు" అన్నాను, వాడు అదే పరుగుతో వెళ్లిపోయాడు

ముందుకు నడిచాను బెయిట్ వున్న వైపు పులిరాదు అది అదృష్టం దెబ్బతీస్తుంది కనుక మధ్యస్థం అది నిదురించిన చోటనే దానిని నేను చూడగలనని ముందుకు వెళ్ళాను వెళ్ళు క్రింద, గుంటపక్కన, పొదల వెనుకలను పులి కాని దాని అడుగుజాడలు అది ఏదానిని వెళ్ళి రదీ తెలుసు జేశాయి దిక్కును మార్చింది పులి కొండరాళ్ళ పక్కనను మెత్తని యనుక వైపు సాగాను జాడలు అది వాం ప్రమాద కరమైన ప్రదేశం ఆ కొండ రాళ్ళ వెనుక చక్కచై నాదాగి నాకై వేచి ఉండవచ్చు కొండ రాళ్ళ వెనుక మండి వెళ్ళినా అదే ప్రమాద ముంది రైఫిల్ నడుకుని జాగ్రత్త గనదు ఉన్నాను నా వెనుక ఏదో కదలిక రైఫిల్ చండుకుని వెనుకటిరాయాను వెనుక మండి ఎవరో నన్నుపట్టి రెండు కాళ్ళను నాస్పాదీనం

గృహిణులకు చిట్కాలు

★ వ్యవస్థలను అకులను మెత్తగా నూరి కొవ్వులు పూస్తే తామర తగ్గుతుంది

★ బోడతరం అకులను మెత్తగా నూరి చదాయోజలు కట్టుకట్టినయితే - చనుకుదురు తగ్గిపోతుంది

★ ప్రతిరోజూ పడుకోబోయేముందు పాంత్ రెండవెంచాల లేనే కలుపుకుని (త్రాగాలి బోజనం తర్వాత చక్కెరకేసీ తిని పరగడుపున ఉపరికాయా, సాయంత్రం వెలగ పండా కొవ్వులు తింటుంటే పన్నగా వుండే వాళ్ళు లావెక్క అవకాశాలున్నాయి

★ ఏలెల చెవులు కుట్టించినప్పుడు అవి మానక వాస్తాయి వాటిని 'కొయ్యకండం'ని అంటారు ఉప్పులోపుండే మట్టి బెడలను నీళ్ళతో అరగదీసి వాపుమీద వేస్తే త్వరగా తగ్గుతాయి

★ చక్కెరకేసీ అరటిపండుతో పంచదార కూడా కలుపుకుని తింటుంటే విరోచనాలు త్వరగా తగ్గిపోతాయి

★ పంటనునోతో ఉమ్మెత్త అకుల రసం కలిపి తలకూరస్తే నేళ్ళు, ఈళ్ళు, చుండ్రు పోతాయి

★ బాదంపప్పు పాలు పూస్తుంటే మొటిమలు పోతాయి

★ జాజికాయను నీటితో చిక్కగా అరగ దీసి బొడ్డు మట్టూ, బొడ్డు మీద పట్టి నూపుంటే నీళ్ళ విరేచనాలు తగ్గుతాయి

★ తలకు రోజుకోసారి నిమ్మరసం పట్టింది, తలంటుపోసుకుంటే చుండ్రు మాయమవుతుంది

— శ్రీ రామలక్ష్మీ నారాయణమూర్తి

పెద్ద పులి

నుండి తప్పించి ముందుకు ఒడదోకారు నే వెనుక తిరిగే అవకాశాన్ని నా కిన్నక నా మీద కూర్చుని నా మెడ చుట్టూ చేతులుబిగించి - నాకు ఊపిరి అడటం మానేసింది వాడియైన గోళ్ళు నా మెడను బిగించి (అవి పులిగొళ్ళు కావు కాని అంత తీవ్రంగానే నన్ను బాదిస్తున్నాయి) నా మెడ మీద గాయం చేస్తూ - ఇది ఏదో పని? నా ఊపిరి కండులంలేదు ఊహించినదానిని నన్నుకళ్ళు కావలం లేదు - ఒక కాలు నా నడుమును బలంగా వొక్కే వట్టి ఉంది నాకు ఊపిరి అడటంలేదు కాని రెండు చేతులను నేలకు అదిమినట్టి గుండె నిండుగ శక్తిని పుంజుకుని, శ్వాసకోశాలలోని గాలిని బిగబట్టి, తిరగబడ్డాను నా నుండి తుళ్ళి పోయిన ఆకారం నా దృష్టికి గోచరమైంది ముఖం మీద యనుకును దులు పుకుంటూ చూశాను నా ఎదురుగా నిరంజన్ నేనులేస్తా నేమో అని భయపడుతూ, నాకన్నా ముందుగా రైఫిల్ నందుకుని

"యూ! బ్లడ్ సెలో యూ ముప్పు డై నిపు బ్రతికి ఉండకూడదు సుజాతను నేను గాథగా ప్రేమించాను ఆమె కోసం వేటలో ఆసక్తి పెంచుకన్నాను ఆమెను ఇంకారు ప్రేమించటం కూడ నేను సహించలేను నిపు చాలా నిన్నామే ప్రేమించకూడదు నిపు చస్తేనే గాని సుజాత నిన్ను మరచిపోలేదు

కామకో" అంటూ రైఫిల్ బై నెట్ తో నా పొట్టలో ఒక పోలు పొడవ బోయాడు "సుజాత! ఇటులాకూ వెళ్ళిపో!" అంటూ కేకవేశాను నన్ను పొడవబోతున్న నిరంజన్ వెనుతిరిగాడు నేను లేచి నవ్వుకుని, రైఫిల్ ని అందుకున్నా "మానం!" అంటూ నా వైపు తిరిగి నా చేతిలోని రైఫిల్ ను మంచి వెనక్కి అడుగేశాడు రైఫిల్ ను పొజిషన్ లోకి తెచ్చుకోలేని పరిస్థితిలో నిలబడిపోయాడు

"నిరంజన్! భయపడకు నిమ్మనే ను చంపను నిపు బ్రతికేందుకు నీ కోసంకాదు, సుజాతకోసం, నాకోసం సుజాతను నేను ప్రేమించాను ఇప్పటికీ, ఎప్పటికైనా ప్రేమించగలను కామించనంతవరకూ నాకా పాకు ఉంది సుజాత నిమ్మ తన భర్త గ ప్రేమిస్తుంది పూజిస్తోంది గౌరవిస్తోంది ఆమెను అనుమానించి జీవితాన్ని నాశనం చేసి కోకు (స్రీ) గుహిణిగా తన భర్తనే ప్రేమించ గలదు గౌరవించగలదు దొంగవాయిగావచ్చి మీదపడి నిలాలేవాని చేతిలో చావాలనిలేదు నాకు నా చావునే నిపు కోరుకుంటే నే తప్పక చస్తాను నిపు ప్రస్తుతానికి వెళ్ళిపో" అన్నాను అతనితో కదిలికను గనుంచి రైఫిల్ ను భుజానికీ తగుల్చుకొని నొప్పిపెడు తున్న మెడను ఒకసారి సవరించుకొని నాలుగడుగులువేసి ఎందుకో అనుమానంవచ్చి వెను

తిరిగిను అదేసమయంలో నాభుజం ప్రక్క నుండి దూసుకుపోయింది బుల్ లో ఆ నను యంలో ఏంచేయాలి? నాకు తెలుసు నిరంజన్ నేనారకంగా తప్పకుంటూ ననుక్కోలేదు రెండోది, మూడోది అలానే పట్టమై నాయి. నాలుగోసారి (బ్రేగ్ గో వొక్కాడు కాని ఫలితం లేకపోయింది నిరంజన్ ముఖం వెలవెల బోయింది నేను తప్పనిసరిగా ప్రతికారం తీర్చుకుంటానని అతనికి తోచింది. వెనుకకు పరుగెత్తాలని తోచక రాళ్ళగుట్టుకు, రాళ్ళుకు రెండోవైపు పరుగుతీయ సాగాడు నిరంజన్.

"నిరంజన్! ఆగు స్వీట్! నిన్నేమా చేయు" అంటూ కేకవేశాను అతనికి నా మాటలు వినిపించలేదు రాళ్ళగుట్టు మీద నుండి బండరాయి క్రిందికి దొర్లింది గుట్టుమీదనున్న పెద్ద బండరాయి వెనుకనుండి విశాలమైన ముఖం - మెరు మ్మన్ను కళ్ళు కనించాయి నిరంజన్ పరిగిడు తున్నవైపున ఒడుపు చూచుకొని, శరీరాన్ని సాగదీసికొని ఒక్క ఉరుకు ఉరికింది మానీటర్ ఈ పాఠాభ్యుదానాన్ని ఊహించని నిరంజన్ తత్పరపడటం, అదే నెకెనుతో నా రైఫిల్ నుండి బుల్ లో నిరంజన్ భుజం వాదనుండి దూకుతున్న మేనీటర్ పొట్ట లోకి చూసుకుపోయింది నేలమీదపడి, రెండు కాళ్ళమీద లేచిన మేనీటర్ వైపు గురిచూచి (బ్రేగ్ గో వొక్కాను బుల్ లో మెడకింద నుండి వెన్నెముకలోకి దూసుకు పోయింది ముగ్గుర్ని పొట్ట పెట్టుకుని, ఎననుండుగుర్ని గాయపరచిన మేనీటర్ నేలకూలింది నిరంజన్ నివ్వరపోతూ నిలబడ్డాడు

"నిరంజన్ కదలకు" అంటూ రైఫిల్ ని పట్టుకుని అతనిముందుకు వెళ్ళాను అతని కాళ్ళకు ఒకచక్కగా రక్తపు మడుగులోఉంది మేనీటర్ నిరంజన్ కళ్ళలో భయాన్నిచూచి చిరునవ్వు నవ్వుతు నా కెమారానుండి రెండు షెట్లు తీసి 'రీలు ను కెమారానుండి బయటకు లాగి అతని కాళ్ళముందుకు గిర నాలువేస్తూ "నిరంజన్ ఈ మేనే కలుపు చంపిన శ్వాతి నీది మాపించు సుజాతకు గర్భవడుతుంది మరెప్పుడూ అడవులోకి రాకు నిలాలే మేనే కలుపుకొని యిక్కడ తిండి దొరకదు ఈ మేనే కలుపుకొని ప్రాంతం యిక్కడనుండి రెండు చూసుకు తీసికెళ్ళ ప్రయత్నం చేసికో నిపు మర్నా యిక్కడికొచ్చే సరికి నేనుండను జీవు తిరిగి వచ్చే ఉంటుంది రేపుదయంలోగా నిన్నూ సుజాత ఈ ప్రదేశాన్ని వదిలిపోండి ఎప్పుడూ నాకుల వడకండి గో యే!" అంటూ అరిచాను

నిరంజన్ పిచ్చిగా చూస్తూ రీలనుండు కున్నాడు

"త్వరగా యిక్కడనుండి వెళ్ళు స్వీట్! గో యే!" అంటూ అరిచాను నిరంజన్ తల వంచుకుని వెనుతిరిగాడు

రక్తంలో తడిసిపోయిన మేనే కలుగ రక్తం మడుగులో ఉంది ఇసుకమీద మానీటర్ ప్రక్కన పడుకుని దెబ్బతగలని భుజం మీద సుతారంగా రాస్తూ ముక్కలకేసి చూశాను ఒక్కటొక్కటే వెన్ను వెన్నుడిగా ఉడయించే చుక్కలకీ కూడ 'ఇది నా చివరి పులివేల' అనే విషయం తెలసింది నేను నేనుకొను వెచ్చని రక్తం నా పొదలకింద వేడిగా తగులుతూంటే కొద్దిసేపు విశ్రాంతి కోసం వెన్నుడిగా కళ్ళు మూశాను.

బజార్లో కర్రలవాడు సత్తు పావలా యిట్లాడు! దాంగ బిసుగు!

వది చూడబింతు!

అరెతే! ఇంతకు ముందే... పాలనాడికి ఇట్లా...!

